

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

a w związku z tym:

- uznanie odpowiedzialności Misji w rozumieniu art. 340 TFUE;
- nakazanie naprawienia szkody majątkowej skarżącego;
- nakazanie zadośćuczynienia krzywdzie skarżącego szacowanej na 70 000 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący uchybień umownych popełnionych przez Misję EUCAP Sahel Niger (zwaną dalej „Misją”), powodujących powstanie po jej stronie odpowiedzialności pozaumownej w rozumieniu art. 340 TFUE.

Strona skarżąca, dawny członek personelu Misji, wskazuje na naruszenia umowy przez Misję, dotyczące wewnętrznych dochodzeń i ochrony ofiar w przypadku złożenia doniesienia o mobbingu w miejscu pracy. Z racji inercji Misji i niewszczęcia dochodzenia wewnętrznego mobbing będący przedmiotem doniesienia strony skarżącej trwał i pogłębiał się oraz spowodował poważne pogorszenie jej stanu zdrowia, co spowodowało konieczność pilnej repatriacji. Strona skarżąca nie mogła podjąć już obowiązków do końca okresu trwania swojej umowy.

W związku z tym strona skarżąca żąda zadośćuczynienia krzywdzie wynikającej z tego, że była poddana mobbingowi, mimo zawiadomienia o nim, przez wiele miesięcy, co było do uniknięcia przez Misję, z przymusowej przerwy w pracy zawodowej i wreszcie z pogorszenia stanu zdrowia, a w szczególności utrzymującej się od tamtego czasu depresji. Żąda też odszkodowania za szkodę majątkową wynikającą z utraty zarobków po 30 dniach choroby oraz utraty szansy przedłużenia umowy o pracę.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2016 r. – Grupo Ganaderos de Fuerteventura/EUIPO (EL TOFIO El sabor de CANARIAS)

(Sprawa T-765/16)

(2017/C 006/59)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Ganaderos de Fuerteventura, SL (Puerto del Rosario, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „EL TOFIO El sabor de CANARIAS” – zgłoszenie nr 13 308 259

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie R 1404/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) i j) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2016 r. – Hércules Club de Fútbol/Komisja**(Sprawa T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci S. Rating i Y. Martínez Mata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C (2016) 4060 wersja ostateczna Komisji Europejskiej;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Część zaskarżonej decyzji odnosząca się do Hércules CF dotyczy pożyczki w wysokości 18 milionów EUR udzielonej przez organizację prywatną na rzecz Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, innej organizacji prywatnej, która wykorzystywała znaczną część pożyczki do subskrypcji akcji Hércules CF w ramach podwyższenia kapitału. Owa pożyczka została objęta gwarancją przez Institut Valencià de Finances będący publicznym instytutem finansowym.

Komisja podniosła, że wskutek owej transakcji Hércules CF stał się beneficjentem pomocy państwa w wysokości różnicy pomiędzy rzeczywistym kosztem gwarantowanej pożyczki a kosztem, który musiałby ponieść w zwykłych warunkach rynkowych wraz z odsetkami od dnia otrzymania pożyczki, do dnia wydania zaskarżonej decyzji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego zastosowania komunikatu Komisji w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji.
 - W tym względzie skarżący podnosi, że nie jest „przedsiębiorstwem zagrożonym” w rozumieniu wytycznych z 2004 r., i że udzielona gwarancja uwzględniała ryzyko braku zapłaty i zabezpieczenie kredytu.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem pomocniczym, dotyczący braku skutków dla konkurencji i wymiany pomiędzy państwami członkowskimi.
 - W tym względzie Hércules CF podniósł, że nie mógł konkurować w Europie, i że podniesiona pomoc nie dała mu żadnej korzyści konkurencyjnej.